

2.

De selectie

Best van Idealium

Zoals afgesproken ging men op elke planeet een vertegenwoordiger kiezen. Op de planeet Idealium werd de selectie van hun vertegenwoordiger serieus genomen. Idealium was er trots op dat alles zorgvuldig en secuur gedaan werd. Als men daar iets deed, dan deed men dat zo goed als men kon. Eigenlijk waren ze daar niet gauw tevreden, of nog beter gezegd: ze waren er nooit tevreden. Ze wisten uiteindelijk altijd hoe ze het nog beter hadden kunnen doen. Zo ging het ook met de selectie van hun vertegenwoordiger.

De selectieprocedure was zo perfect dat het eindeloos duurde. Steeds als ze een geschikte kandidaat gevonden leken te hebben, kwam er weer iemand met nog een betere test, nog een examen, nog een gesprek. Het was een ware beproeving voor de deelnemers. Alleen degenen met doorzettingsvermogen hielden het vol. Best was zo iemand.

Best was geboren in de stad Optima-Forma en deed haar naam eer aan. Best wilde zich altijd van haar beste kant laten zien. Ze was slim en niet gauw tevreden en dat was precies waarom ze uiteindelijk gekozen werd. De president van Idealium wilde er zeker van zijn dat ze de beste

keuze maakten en bemoeide zich intensief met de keuze. Uiteindelijk nam hij de beslissing en koos Best uit voor deze belangrijke taak.

Toen Best op het punt stond te vertrekken naar Ambitia, waar de reizigers elkaar zouden ontmoeten, sprak de president haar ten overstaan van alle bewoners op Idealium toe:

“Best, we weten dat je onze planeet zo goed als je kunt zult vertegenwoordigen.

Neem geen genoegen met middelmatigheid, streef altijd naar het beste, ga voor het allerhoogste. Het lot van onze planeet en van alle andere planeten leggen we in jouw handen. Doe je best!”

Best knikte een beetje verlegen, pakte haar tas en liep naar het ruimtevaartuig dat haar naar Ambitia zou brengen. Ze was gespannen of ze aan de hoge verwachtingen zou kunnen voldoen.

Forza van Energeticum

Op de planeet Energeticum ging het er totaal anders aan toe. Daar ging men op zoek naar een stevig en krachtig kind, iemand die zich niet gauw weg zou laten blazen en van zich af zou bijten. Op Energeticum hechtte men veel waarde aan duidelijkheid, geen flauwekul en overtuigingskracht. Je moest van wanten weten en niet op je mondje gevallen zijn, anders kwam je op Energeticum niet ver. Met zielig doen, kon je het daar wel vergeten.

Dat Forza aan die kenmerken voldeed, bleek toen ze gekozen was en niet meteen blij reageerde. Forza kwam uit de stad Intensia en haar stadsgenoten stonden bekend om hun daadkracht.

Haar eerste woorden, nadat ze gehoord had dat ze uitverkoren was, waren: “dat is natuurlijk wel leuk, maar het moet wel ergens over gaan.”

Haar uitverkiezing werd via de hologram (een soort 3D-televisie) uitgezonden. Ze vervolgde: “ik ga alleen als ik kans van slagen heb. Ik heb

© 2007

geen zin om mijn tijd te verspillen. Als iemand vindt dat hij of zij het beter kan dan ik, dan moet ie dat nu zeggen, want ik heb geen zin in gezeur achteraf.”

Het waren woorden die als muziek in de oren klonken van de bewoners en de leider van Energeticum. Je kon ze bijna horen denken: “dit is precies de meid die we nodig hebben.”

2.

De selectie

Toen de leider van de planeet haar bij het afscheid een hand gaf, kniep hij net iets te hard toen hij zei: “Forza, hou je taai meid, bijt van je af en zorg dat je het voor elkaar krijgt...!”

Forza keek vastberaden om zich heen en antwoordde: “Komt voor elkaar, boss. Je kunt op me rekenen.” Zonder om te kijken stapte ze in het ruimtevaartuig en sloot de deur achter zich.

Komma van Observia

Op de planeet Observia werd een wetenschappelijke raad ingesteld die er voor moest zorgen dat juiste vertegenwoordiger werd uitgekozen.

Bewoners van Observia waren goed in rekenen en wilden het liefst in cijfers kunnen aantonen dat hun keuze de juiste was. Ze hielden van formules en lieten niets aan het toeval over, want toeval vonden ze maar niks. Ze wilden zeker weten dat het klopte wat ze besloten.

Ze vonden het moeilijk om tot een keuze te komen omdat ze maar geen formule konden verzinnen die zou kunnen garanderen dat ze de meest geschikte kandidaat zouden sturen. Dat was wel te begrijpen, want als het zo simpel op te lossen zou zijn met een formule, hadden ze ook een formule kunnen bedenken die de problemen tussen de planeten had kunnen voorkomen. Maar daar waren ze ook niet in geslaagd.

De directeur van Observia moest dan ook al zijn overtuigingskracht gebruiken om tot een uiteindelijke keuze te komen. Het werd tenslotte Komma.

Komma kwam uit de stad Evidence, waar hij geboren en getogen was.

21

“Komma is de logische keuze voor ons” zei de directeur en vervolgde, “hij zal heus niet in zeven sloten tegelijk lopen en er voor zorgen dat de oplossingen waarmee ze terugkomen gebaseerd zijn op grondige analyses en gezond verstand. Met Komma hoeven we niet bang te zijn voor vage luchtkastelen. Hij is als geen ander in staat ervoor te waken dat de oplossingen goed doordacht zijn en gebaseerd zijn op feiten.” Omdat niemand betere argumenten had dan de directeur, werd Komma met algemene stemmen gekozen tot vertegenwoordiger.

2.

De selectie

Komma was trots op zijn uitverkiezing en alhoewel hij eigenlijk een beetje verlegen was, kwam hij toch goed uit zijn woorden toen hij zei: “ik zoek duidelijke oplossingen die logisch zijn en die simpel uit te leggen zijn aan iedereen. Ik hou niet van vaagheid en veronderstellingen, het moet glashelder zijn waarom een bepaalde keuze is gemaakt. Begrijpen jullie dat?”

“Ja” riep iedereen in koor, “dat begrijpen wij”.

“Zie je wel dat ik gelijk had” zei de directeur tegen zichzelf en sloeg zijn aantekeningenboek dicht.

“Succes Komma!”

“Dank u, meneer de directeur” antwoordde Komma en stapte in het ruimteschip dat hem naar Ambitia zou brengen.

Theresa van Ontfermia

Het gekke op de planeet Ontfermia was dat, hoewel iedereen graag bereid was om een bijdrage te leveren, niemand naar voren trad om zich aan te melden. Het was net alsof iedereen zat te wachten tot hij of zij gevraagd zou worden. Op Ontfermia ontbrak het helemaal niet aan hulpvaardigheid, maar het leek wel alsof jezelf aanmelden als opdringerig werd beschouwd. Dat deed men gewoon niet zo gauw.

23

Iedereen was dan ook blij toen Theresa zich uiteindelijk aanmeldde en zei: “ik vind het leuk om een bijdrage te leveren aan het geluk van

anderen. Ik wil gewoon iets voor anderen betekenen". Theresa kwam uit het vriendelijke dorpje Naise. Iedereen op Ontfermia vond haar zachtaardig en hartverwarmend.

De planetaire vertegenwoordigster van Ontfermia ondersteunde de keuze van Theresa van ganser harte. Theresa zou door haar hartelijke karakter meer medemenselijkheid kunnen brengen in de kille wereld van de andere planeten. Ze was als geen ander in staat om open te staan voor iedereen en zou een belangrijke bijdrage kunnen leveren bij het zoeken naar oplossingen voor de mensen van alle planeten.

Ontfermia was bereid op wat voor manier dan ook hulp te bieden bij het dreigende conflict tussen de planeten en was er van overtuigd dat Theresa die rol goed zou kunnen vervullen. Ze was in de ogen van de bewoners van Ontfermia een waardig vertegenwoordigster van de planeet, die alle ondersteuning verdiende die ze kon gebruiken.

"Theresa, laat ons weten als we iets voor je kunnen doen, wil je?"

"Dat is goed" zei Theresa, "dat zal ik onthouden."

Nadat ze uitgebreid afscheid had genomen, liep ze glimlachend en af en toe zwaaiend het ruimteschip binnen, op weg naar Ambitia.

Lucky van Positono

"Het kan gewoon. Het is mogelijk. We zullen een oplossing vinden!" sprak Lucky uit Blijddorp nadat hij via een loterij was uitgekozen om deel te gaan nemen aan de reddingsmissie. "Maken jullie je geen zorgen, het gaat vast lukken."

Lucky was één en al optimisme en vol vertrouwen in de toekomst. In dat opzicht was hij een typische Positono-bewoner. Op Positono was men meestal opgewekt en zag men altijd de zonnige kant van de zaak. Problemen kende men eigenlijk niet en dat was bij de selectie ook het geval. Waarom zou je het moeilijk maken als het simpel kon? Dus